

SEMMA — ↑ NVSH — A'DAM

Blauwburgwal 7-9 / 1015 AS Amsterdam

tel.

edit tel.nr

Postbus 11627

1001 GP Amsterdam

ERVARINGEN MET EN MENINGEN OVER HULPVERLENING IN EN OM AMSTERDAM

Resultaten van een enquête van de werkgroep pedofilie, gehouden onder de bezoekers van de open avond in februari 1990.

INHOUD

Inleiding	1
Vragenlijst	3
De enquête en de verwerking	5
Weergave van de antwoorden vraag 1 t/m 6	6
Antwoorden bij vraag 7	12
Antwoorden bij vraag 8	14
Tabel	16
Konklusies	17
Aanbevelingen	18

Amsterdam, mei 1990

In 1989 vroeg de amsterdamsse werkgroep contacten aan met drie instellingen om over hun beleid t.a.v. pedofilie te spreken. Dit waren de regionale instelling voor ambulante geestelijke gezondheidszorg Riagg-Cost, een afdeling van de reclassering van het Leger des Heils en de Raad voor de Kinderbescherming.

INLEIDING

De werkgroep pedofilie van de NVSH-afdeling Amsterdam heeft op 20 februari 1990 tijdens de maandelijkse open avond, die door de werkgroep wordt georganiseerd, een enquête gehouden. Van de ongeveer 25 bezoekers wilden 18 het enquête-formulier invullen, dat vragen bevatte over ervaringen met en meningen over de hulpverlening waarmee zij mogelijk te maken hebben gehad.

Uit diverse signalen van bezoekers op open avonden bleek dat er onvoldoende deskundigheid bestaat bij hulpverleners en instellingen als problematiek rond pedofilie aan de orde komt.

Een grote rol in de problematiek speelt de stigmatisering als crimineel van erotische relaties tussen ouderen en kinderen.

Het bestaande strafrechtelijke verbod op dergelijke relaties dient volgens de NVSH te worden afgeschaft.

Gegeven de realiteit, dat een spoedige afschaffing niet te verwachten is, lijkt een verbetering van diverse vormen van hulpverlening noodzakelijk om ertoe bij te dragen dat zo min mogelijk zaken in de politionele en justitiële sfeer belanden, zeker als het gaat om vrijwillige relaties.

De criteria voor zulke relaties zijn geformuleerd in een petitie die het COC enige jaren geleden presenteerde.

In de petitie, die brede steun verwierf, werd gepleit voor strafuitsluiting.

Met voldoende overtuiging kunnen wij stellen dat ook het instellen van een strafrechtelijk onderzoek op zich bestraffende werking heeft. Wij menen dat relaties, waarbij geen aanwijzingen zijn dat niet wordt voldaan aan de COC-criteria, bescherming behoeven. Georganiseerde hulpverlening dient daartoe voldoende uitgerust te zijn, of te worden, zowel ten aanzien van eigen deskundigheid van hulpverleners en instellingen als ten aanzien van adequate doorverwijzingsmogelijkheden.

In 1989 vroeg de amsterdamse werkgroep contacten aan met drie instellingen om over hun beleid t.a.v. pedofilie te spreken. Dit waren de regionale instelling voor ambulante geestelijke gezondheidszorg Riagg-Oost, een afdeling van de reclassering van het Leger des Heils en de Raad voor de Kinderbescherming.

Alleen RIAGG-Oost en de reclassering van het Leger des Heils aan de Prinsengracht waren bereid tot gesprekken.

Daaruit bleek dat er geen duidelijk beleid t.a.v. pedofilie bestaat, dat er weinig of geen specifieke deskundigheid voorhanden is, en dat er geen structurele contacten bestaan met andere deskundige personen of instellingen.

De werkgroep is voornemens de diverse beroepsgroepen en instellingen op het gebied van hulpverlening te benaderen om te komen tot een regionaal netwerk van deskundigen, die adequate hulp kunnen bieden. Tevens dient onder hulpverleners, die zelf onvoldoende deskundig zijn, tenminste voldoende kennis verspreid te worden om goede doorverwijzing naar wel deskundigen te garanderen.

Teneinde een duidelijker beeld te krijgen van de praktische problemen besloot de werkgroep een peiling te houden onder de bezoekers van de open avonden.

Met de uitkomsten van deze enquête kunnen de gesprekken van de werkgroep met de beroepsgroepen en instellingen gedocumenteerd gevoerd worden.

De werkgroep is zich er van bewust dat met de enquête slechts een selecte groep van pedofielen uit de regio Amsterdam is benaderd. Het zijn immers vooral mensen die "uit de kast" durven komen, met een zeker bewustzijn over de problematiek, die zich op de open avonden vertonen. Waarschijnlijk zijn er weliswaar pedofielen in de regio, die noch hulpverlenings-ervaringen of behoeften hebben, en een prettig leven met goedlopende vriendschappelijke contacten leiden, zonder de behoefte te hebben om de open avonden te bezoeken.

Echter, het aantal pedofielen, dat met allerlei problemen wordt gekonfronteerd, en er geen weg mee weet, en de weg naar de NVSH niet gaat, is zeker vele malen groter.

U kan men U adequaat doorverwijzen wanneer bleek dat men U niet de gevraagde hulp kan bieden? Kent U het antwoord (melichten)?

ENQUETE

-- ERVARINGEN MET EN MENINGEN OVER HULPVERLENING IN EN OM AMSTERDAM --

Met deze enquête wil de Werkgroep Pedofilie van de NVSH in Amsterdam bij haar bezoekersgroep een peiling houden naar ervaringen en meningen over de hulpverleningsinstanties waarmee zij mogelijk te maken hebben (gehad). U hoeft Uw naam niet onder het formulier te zetten.

1) Heeft U ervaringen met hulpverlening, bv. RIAGG, huisarts, reclassering, Schorerstichting, studentenpsychologen, studentendecanaat, pastoraat of andere? In welke plaats had U die ervaringen en wanneer?

2) Heeft u ervaringen met de politie, waarbij dit contact een hulpverlenend karakter had danwel waarbij de politie u wees op bepaalde vormen van hulpverlening? Kunt u het antwoord toelichten?

3) Waren Uw ervaringen positief of negatief? Kunt U het antwoord toelichten?

4) Vond U de drempel tot de instelling hoog of laag? Kunt U het antwoord toelichten? Heeft U te maken gehad met een gedwongen of geadviseerd contact met een hulpverleningsinstelling?

5) Kon men U adequaat doorverwijzen wanneer bleek dat men U niet de gevraagde hulp kon bieden? Kunt U het antwoord toelichten?

6) Heeft U de hulpverlening (van persoon of instelling) als deskundig ervaren? Vond U dat er hiaten waren in kennis en kunde van de hulpverlener? Kunt U het antwoord toelichten? Heeft u baat gehad bij de hulpverlening?

De volgende vragen hebben niet zozeer betrekking op Uw ervaringen, maar nodigen U uit Uw mening te geven over de plaats die de hulpverlening zou moeten innemen tegenover de maatschappelijke problematiek rond relaties tussen pedofielen en kinderen.

7) In de roemruchte COC-petitie werd voorgesteld de strafwaardigheid van contacten tussen volwassenen en kinderen te laten afhangen van de mate van vrijwilligheid waarmee het kind de relatie onderhield. Criteria daarbij zouden zijn: in hoeverre gaf het kind aan het contact te wensen (nam hij/zij initiatieven?) en in hoeverre kon het kind zich desgewenst aan het contact onttrekken? Deze criteria zouden ook voor de hulpverlening kunnen gelden. Dat zou betekenen dat hulpverleners een vrijwillige relatie tussen een pedofiel en een kind moeten beschermen. Wat vindt u hiervan?

8) Wat zou de hulpverlening meer moeten doen en/of juist moeten laten? Moet er meer samenwerking zijn tussen hulpverlening en politie? Hoe dan?

Op de achterzijden kunt u uw antwoorden verder toelichten. Bedankt voor de moeite. Wij nodigen U graag uit om met ons van gedachten te wisselen over de hulpverlening en bovenstaande vragen daarover. U vindt ons aan de bar!

DE ENQUETE EN DE VERWERKING

De vragenlijst is op 20 februari tijdens de open avond van de werkgroep pedofilie van de NVSH-Amsterdam door de leden van de werkgroep aan de bezoekers verstrekt. Ook de werkgroepsleden konden zelf een lijst invullen. Men had gedurende enige uren de tijd om die op een geschikt moment in te vullen. De lijsten werden dezelfde avond weer in ontvangst genomen door de werkgroep.

Er zijn ongeveer 25 vragenlijsten uitgereikt. Het aantal ingeleverde lijsten bedroeg 18.

Bij het verwerken van de antwoorden is gekozen voor een uitsplitsing per beroeps- of instellings-groep. Contacten die buiten de regio Amsterdam zijn geweest zijn buiten beschouwing gelaten.

In dit verband wordt als regio beschouwd het totaal van vestigingsplaatsen van de instellingen en hulpverleners die door de huidige bezoekersgroep vanuit hun huidige respectieve woonplaatsen zijn gekontakteerd.

Om een indruk te geven van de hoeveelheid contacten, die daardoor buiten beschouwing blijven is wel het aantal buitenregionale contacten per beroepsgroep in de tabel vermeld.

De antwoorden die elke respondent gaf op de vragen 1 t/m 6 zijn telkens per hulpverlenings-kategorie tot een geheel samengevoegd, waarbij zoveel mogelijk woordelijk geciteerd is. Een respondent kan dus meer contacten gehad hebben.

Op de 18 ingeleverde vragenlijsten meldden 13 respondenten in totaal 35 contacten met hulpverlening, waarvan 29 binnen de regio Amsterdam.

De antwoorden op de vragen 7 en 8 zijn integraal weergegeven.

Bij de uitwerking bleek dat weinig respondenten consequent op alle vragen ingingen bij de beschrijving van hun ervaring. Het is duidelijk dat de enquête methodische verbetering behoeft voordat deze opnieuw -elders- gehouden wordt.

WEERGAVE VAN ANTWOORDEN BIJ VRAAG 1 T/M 61.a. Huisarts

- 1- Een persoon had o.m. contact met een huisarts,
 - 3- en weet niet of de ervaring positief of negatief is.
- 1- Een persoon had o.m. contact met een huisarts,
 - 3- en had een neutrale ervaring: deze "nam het ter kennisgeving aan, vroeg of ik professionele hulp nodig had en dat was het."
- 1- Een persoon had o.m. contact met een huisarts te Amsterdam in 1989,
 - 3- die pedovriendelijk is, en het eens is met de COC-petitie;
 - 6- de hulp is goed en geeft gevoel van zekerheid.

1.b. Artsen divers

- 1- Een persoon had o.m. contact met een arts van de GMD (Gemeenschappelijke Medische Dienst) te Haarlem,
- 3- had een positieve ervaring,
- 5- vond de drempel makkelijk te nemen;
- 6- deze arts was "wel deskundig, stond er positief tegenover."

2. RIAGG

- 1- Een persoon heeft contact met RIAGG Amsterdam Oost van augustus 1988 tot heden,
- 3- de ervaring is ten dele positief: "-men liet mij zeer in mijn waarde als mens, -duidelijke steun bij afbouwen relatie", en ten dele negatief: "-op de lange duur bleek belangrijkste doelstelling om kinderen te beschermen tegen mogelijk sekscontact, men probeerde dat uit mij te praten.";
- 4- het contact was op eigen initiatief;
- 5- men kon niet adequaat doorverwijzen: "in het eerste gesprek werd een aantal instellingen genoemd, waaronder NVSH. Men had geen goed inzicht welke hier wat mee konden doen. Ze vonden zelf dat ze er ook niets mee konden doen!"
- 6- De hulp is als niet deskundig ervaren: "Totale onkunde t.a.v. pedofilie en literatuur daaromheen." "RIAGG probeerde te problematiseren (seksueel contact toch schade-

lijk voor kind)".

- 1- Een persoon had o.m. contact met RIAGG-Haarler
- 3- en ervoer dat "niet positief, maar ook niet echt veroorzakend",
- 4- en vond de drempel (na eerdere contacten) "veel gemakkelijker" te nemen,
- 5- en vond dat niet adequaat kon worden doorverwezen: "De stappen op weg naar pedo-instellingen heb ik zelf ondernomen."
- 6- De hulpverlening werd ervaren als "enigszins deskundig, ze vonden het prima dat ik naar de werkgroep ging; niet positief over pedo-kontakt."

3. Schorerstichting

- 1- Een persoon had o.m. contact met de Schorerst. in 1987,
- 4- vond over de drempel "Gaat wel. Het kostte een aantal telefoontjes", en had het contact op eigen initiatief,
- 5- en werd adequaat doorverwezen naar psycholoog Van Naerssen.
- 1- Een persoon had o.m. contact met de Schorerst. in 1984; "Ik wilde een jongen in huis nemen. Met medewerking van de Schorerstichting ben ik nogal wat kinderbescherming in Amsterdam afgeweest."
- 4- Het contact was vrijwillig.
- 6- Over de deskundigheid van en baat bij de hulpverlening: "Ik denk dat de Schorerstichting geringe mogelijkheden had tot verlenen van hulp in 1984, en wie heeft dat wel als 't gaat om een jongen in huis te nemen? Ik ben er dus niet in geslaagd, ook niet met hun hulp."

4. Psycholoog

- 1- Een persoon had o.m. contact met Lex van Naerssen in 1987,
- 3- ervoer dat positief: "Gesprekken waren heel nuttig en prettig",
- 6- vond de hulp deskundig, zonder hiaten in kennis en kunde, en heeft er baat bij gehad.
- 1- Een persoon meldt ervaringen met psychologen,

- 3- en noemt die negatief: "Ik werd alleen maar zwaarder op de hand. Kan niet precies aanduiden waarom."
- 4- De kontakten waren op aandrang van de reclassering, en "gezien de druk van alle kanten die werd uitgeoefend om maar wat te doen, bleek de drempel vrij hoog te zijn."
- 5- Men kon niet adequaat doorverwijzen, goede kontakten
- 6- en de psychologen waren ondeskundig op hun vakgebied.

5. Psychiater

- 1- Een persoon heeft contact met psychiater van Dijk,
- 3- noemt de ervaring positief,
- 6- en hulpverlening bevredigend.
- 1- Een persoon had o.m. contact met een psychiater te Hoofddorp in 1982-1983,
- 2- op verwijzing door de politie.
- 1- Een persoon had o.m. contact met een psychiater te Overveen in 1985-1988,
- 3- noemt de ervaring positief: "deze opperde om jeugdleider te worden bij scouting of zoiets".

6. Maatschappelijk werk

- 1- Een persoon heeft o.m. contact met een bedrijfs-maatschappelijk werker te Haarlem vanaf 1989,
- 3- dat positief ervaren wordt: "denkt met mij mee".
- 6- "Ik gebruik de maatschappelijk werker als klankbord voor mijn ervaringen en gedachten. Hier heb ik wel baat bij. Over deskundigheid kan ik niet oordelen."
- 1- Een persoon had o.m. contact met buurt-maatschappelijk werk te Amsterdam in 1982,
- 3- noemt de ervaring "onproduktief",
- 4- en noemt de drempel "betrekkelijk hoog-weinig privacy door aanwezigheid van een tweede maatschappelijk werk(st)er,"
- 5- en meldt "poging tot ongewenste doorverwijzing naar psycholoog",
- 6- vindt de hulp ondeskundig, en heeft geen baat gehad.

7. Reclassering

- 1- Een persoon heeft contact met reclassering Lelystad sinds 1988,
- 3- noemt de ervaring "zeer positief; veel begrip voor de zaak; goede begeleiding; nog steeds goede contacten (hulpverlener dhr. Mol); staan achter mij";
- 4- het contact is gelegd tijdens in verzekering stelling.
- 6- De reclassering gaf "deskundig advies over het verdere handelen m.b.t. de zaak. Hulpverlening heeft zeker nut gehad."
- 1- Een persoon heeft o.m. contact met reclassering,
- 3- noemt de ervaring negatief: "Ze wist gewoon niet wat ze met me aan moest. Nog steeds niet."
- 4- Het contact kwam na een aanklacht tot stand.
- "Gezien de druk van alle kanten die werd uitgeoefend om maar wat te doen, bleek de drempel vrij hoog te zijn."
- 5- Doorverwijzing naar psychologen bleek niet adequaat.
- 6- De hulp wordt "zeer onkundig" genoemd wegens "pure onwetendheid".
- 1- Een persoon had o.m. contact met reclassering te Haarlem in 1982-1983.
- 1- Een persoon had contact met reclassering van het Leger des Heils te Amsterdam in 1988,
- 3- "Ervaringen waren negatief. Terugblikkend vind ik dat ik niet had moeten gaan."
- 4- "Op verzoek van justitie is een voorlichtingsrapport opgesteld."
- 5- Men kon niet adequaat doorverwijzen: "Het enige wat ze konden verzinnen was het RIAGG".
- 6- Hiaten in kennis en kunde "waren er zeker. Voor de mevrouw die ik regelmatig sprak was het haar eerste kennis-making met een zedenzaak, en ze had zich niet goed voorbereid c.q. georiënteerd op wat pedofilie betekent / kan betekenen."
- 5- Een persoon meldt over de NVSP dat deze doorverwees naar vereniging Martijn.

8. Raad voor de kindbescherming

- 1- Een persoon had o.m. contact met de Raad voor de kindbescherming te Amsterdam in 1984.
- 3- De Raad "raadde me aan een discussie over het gezin te openen".
- 1- Een persoon heeft o.m. contact met de Raad voor de kindbescherming te Amsterdam sinds 1989,
- 3- meldt over de ervaring "nog niet afgerond, onzeker",
- 4- noemt het contact "gedwongen door omstandigheden",
- 5- meldt over doorverwijzing "nog onbekend",
- 6- en tekent over deskundigheid aan "achterdocht, stigmatisering".

9. AKK (Adviesburo Kinderbeschermings Konflikten)

- 1- Een persoon had o.m. contact met het AKK te Amsterdam in 1989,
- 3- noemt de ervaring positief,
- 4- vond de drempel "laag, bij telefonische afspraak al begripvol",
- 6- en noemt de hiaten in kennis en kunde "begripvol bespreekbaar, daarom goede instelling";
- de baat bij de hulpverlening is "goede informatie over de rechtspositie."

10. Studentenpastor

- 1- Een persoon had o.m. contact met een studentenpastor te Amsterdam in 1978,
- 3- ervoer dit als positief: "gaf inzicht, schonk vertrouwen",
- 4- vond de drempel laag,
- 6- en de hulpverlening "gaf zelfrespect"

11. NVSH

- 5- Een persoon meldt over de NVSH dat deze doorverwees naar vereniging Martijn.

- 4- Een persoon noemt de NVSH-Haarlem, en meldt over de drempel: "kostte mij wel veel moeite om daar binnen te gaan",
- 5- en stelt over doorverwijzing: "in Haarlem konden ze mij niet verder helpen, hadden ook geen informatie over pedofilie. Middels adreslijst in Sekstant achter het adres van NVSH-A'dam gekomen."

12. Psychotherapie

- 1- Een persoon is o.m. opgenomen geweest in een psychotherapeutische gemeenschap te Bloemendaal (Rijnland);
- 3- sommige therapeuten waren positief, veel ook negatief;
- 4- de opname was een grote stap;
- 5- men kon niet adequaat doorverwijzen.
- 6- Over deskundigheid "wat betreft pedofilie niet, voor de rest wel."
- 1- Een persoon heeft klinische psychotherapie gekregen te Limmen in 1988,
- 5- en is daar geadviseerd naar de NVSH te gaan.

13. Niet gespecificeerd

- 1- Een persoon tekent bij de vraag naar ervaringen aan: "niet direct".
- 1- Een persoon tekent bij de vraag naar ervaringen aan: "Amstelveen, heden".

14. Geen ervaringen

- 1- Een persoon geeft geen ervaring aan,
- 5- maar stelt dat hij/zij beslist niet adequaat doorverwezen kon worden.
- 1- Een persoon geeft geen ervaring aan,
- 4- maar stelt dat de drempel hoog is, en dat contact geadviseerd is.

ANTWOORDEN BIJ VRAAG 7

- Uitstekend! Het kind hoeft niet persé de initiatieven te nemen. Het moet zich wel aan het contact kunnen onttrekken. Wanneer er sprake is van dwang vind ik dat het strafbaar moet blijven (logisch).
- Waarom moet de hulpverlening zich met een relatie bemoeien? Als het een hetero-relatie zou zijn geweest zou niemand erover denken zich ermee te bemoeien.
- Juist!!
- Ja, wanneer iemands relatie aan bovenstaande criteria voldoet moet de hulpverlening iemand leren er goed mee om te gaan, en niet iemand "genezen" van zijn praktizerende pedofilie.
Of anders iemand ertoe brengen aan bovenstaande criteria te gaan voldoen.
- Losse opmerking: zo'n relatie is iets tussen pedo+kind, waar geen hulpverlener tussen zou moeten komen.
Verder te weinig info om hierover mijn bevindingen te geven.
- Dat lijkt juist als het vrijwillige betrokkenheid enz. betreft.
- Het zou misschien een aardige tussenoplossing zijn. Misschien ook om onderzoek te doen omdat er dan meer openheid zal komen.
Maar in feite ben ik het er niet mee eens. Alleen dwang en geweld moet gestraft worden. Maar geen toestemming krijgen van hulpverleners.
- Ik sta achter deze stelling. Het zou een hoop ellende op velerlei gebied verminderen.
Kinderen en volwassenen kunnen weer wat minder krampachtig met elkaar omgaan zonder dat er paniekerig op hen gelet wordt.

- (Over de laatste zin voor de vraag:) Dit is mogelijk waar, echter het kernpunt van dit probleem ligt bij het desbetreffende wetsartikel. Zolang dat van kracht blijft kunnen (mogen) hulpverleners weinig doen. Voorts lijkt me de vrijwilligheid het belangrijkste criterium t.a.v. het bepalen van een standpunt over een specifieke relatie.
- Meer doen: doorverwijzen naar deskundigen met ervaring op
- De jongen ging 't kontakt aan omdat hij me aardig vond, dat lijkt me vrijwillig. Hij is nooit en nog niet verplicht om te komen. Heeft wel een sleutel van mijn huis en kan weg gaan wanneer hij wil. Ik heb eerder het vermoeden dat hulpverleners er helemaal niet tussen moeten komen. Hulpverleners moeten op andere niveau's openingen maken voor deze relaties.
- politie: het lijkt me dat op dit moment bepaalde hulpverleningsinstanties een verleng-
- Mee eens, van de politie. B.v. ondervragingsmethodes.
- De politie kan een negatieve invloed uitoefenen op de
- O.K. verlening aan de zogenaamde hulpbehoevende. De hulp-
- verlening zal proberen bepaalde dingen op te dringen of
- Ik houd er geen mening op na over deze instellingen.
- Daarom wens ik niet dat zij er meningen over mij op na houden.
- Er zou meer samenwerking tussen politie en de instellingen
- Ik ben het er mee eens dat het erg belangrijk is dat ze rekening moeten houden met de aard van de relatie.
- In elk geval open staan voor pedo-gevoelens en het niet
- Geen mening. dat verklaard of genezen moet worden (alzoef het ongevoel is), maar werken aan zelfacceptatie en door-
- Dat zou inderdaad beschermd dienen te worden.
- Kontakt tussen politie en hulpverlening als voorgesteld in 7. Als tussenoplossing dus.
- Misschien kan het RIACG een soort pedo-pasje verstrekken (een geintje, maar misschien toch wel een ideeje).
- Laat mensen en instanties eens luisteren naar elkaar. En dan wel een open vorm van luisteren, niet konstant datgene wat ze horen in hun eigen straatje proberen te passen. Luisteren. Heel erg belangrijk!

ANTWOORDEN BIJ VRAAG 8

- Doen ze wat dan?
- Hulpverlening mag niet uitgaan van een maatschappelijke moraal die pedofiele contacten afkeurt en problematiseert.
- Meer doen: doorverwijzen naar deskundigen met ervaring op pedo-gebied. Verder heb ik er geen verstand van.
- Niet doen: relaties verbreken (als dit al niet door politie of anderen gebeurd is) en allerlei instanties erbij gaan halen die niet direct bij de zaak betrokken zijn.
 Samenwerking hulpverlening - politie: het lijkt me dat op dit moment bepaalde hulpverleningsinstanties een verlengstuk zijn van de politie. B.v. ondervragingsmethodes. De politie kan een negatieve invloed uitoefenen op de hulpverlening aan de zogenaamde hulpbehoevende. De hulpverlening zal proberen bepaalde dingen op te dringen of informatie los te krijgen die weer aan de politie doorgespeeld kan worden.
- Er zou meer samenwerking tussen politie en de instellingen moeten zijn.
- In elk geval open staan voor pedo-gevoelens en het niet zien als iets dat verklaard of genezen moet worden (alsof het ongezond is), maar werken aan zelfacceptatie en doorverwijzen naar b.v. Martijn of pedo-werkgroep.
 Kontakt tussen politie en hulpverlening als voorgesteld in 7. Als tussenoplossing dus.
 Misschien kan het RIAGG een soort pedo-pasje verstrekken (een geintje, maar misschien toch wel een ideetje).
- Laat mensen en instanties eens luisteren naar elkaar. En dan wel een open vorm van luisteren, niet konstant datgene wat ze horen in hun eigen straatje proberen te passen. Luisteren. Heel erg belangrijk!

- Wat sommige hulpverleners (en advocaten) reeds doen is b.v. eens een open avond ergens in den lande bijwonen. Dit 'veldwerk' is m.i. essentieel. De politie zou up-to-date informatie moeten hebben over goede hulpverlening. (En zich dus niet blindstaren op 'strafbare feiten' wat tot op heden meestal gebeurt.)

- Ik weet niet of er samenwerking is.

- ?

- A/ publieksvoorlichting, onrust en hysterie bestrijden, vooral deskundigheid binnen instellingen verbeteren, relaties beschermen.

B/ Geen strafrecht als criteria petitie gelden.

- Wat hebben ze verdomme te maken met mijn privé-leven??

Wetten onderdrukken. Als er wetten gemaakt worden over wat ik doe in een vrijwillige relatie heb ik niets te maken met wetten. Als mensen me zeggen wat ik moet doen om mezelf te helpen in verband met mijn pedofilie zal ik niet naar hun gekwezel luisteren (tenzij het advies van vrienden afkomstig is).

Om verandering teweeg te brengen moeten we de regeringen verpletteren en multi-nationals die hen controleren. Anarchie heerst.

- Als er een artikel in de krant staat over zo een geval, een tegenberichtje in de krant plaatsen (reactie).

- ?

- ?

- ?

TABEL

	vraag 1 kontakt			vraag 3 ervaringen			vraag 4 drempel			vraag 4 initiatief			vraag 5 doorverwij- zing			vraag 6 deskundig- heid			vraag 6 baat								
	totaal vermeldingen	binnen regio	buiten regio	positief	middelmatig	negatief	geen vermelding/oordeel	hoog	middelmatig	laag	geen vermelding/oordeel	gedwongen	geadviseerd	zelfstandig	geen vermelding	goed	middelmatig	slecht	geen vermelding/oordeel	wel deskundig	middelmatig	niet deskundig	geen vermelding/oordeel	wel baat	middelmatig	geen baat	geen vermelding/oordeel
1. Artsen	4	4	0	2	2				1	3					4			2	4	2			2	1			3
2. RIAGG	3	2	1		2				1	1				1	1			2	1	2			1				2
3. Schorerst.	2	2	0				2		1	1				2	1			2	1	1			1			1	1
4. Psycholoog	5	2	3	1		1		1		1	1		1	1	1			1	1	1		1	1			1	1
5. Psychiater	4	3	1	2			1			3	3			3	3			3	1	1		2				3	3
6. Maatsch. werk	3	2	1	1		1		1		1	1			2	2			1	1	1		1	1			1	3
7. Reclassering	4	4	0	1		2	1	1	1	3	3			3	3			2	2	1		2	1	1	1	1	3
8. R.v.kinderb.	2	2	0		1		1			2	1			1	1			2	2	1		1	1			2	2
9. AKK	1	1	0	1					1		1			1	1			1	1		1		1			1	2
10. Stud.pastor	1	1	0	1					1		1			1	1			1	1		1		1			1	2
11. NVSH	2	2	0				2	1		1	1			2	2			2		2		2	2			2	2
12. Psychother.	2	2	0		1		1	1		1	1			2	2			1	1		1	1	1			2	2
13. niet gespec.	2	2	0				2			2	2			2	2				2			2				2	2
14. geen erv.	(5)	(5)	(0)																								2
totalen	35	29	6	9	6	4	10	5	1	4	19	1	2	3	23	1	3	7	18	5	3	7	14	6	0	2	21

KONKLUSIES

1. Vraag 3, over ervaringen.

De ervaringen zijn redelijk positief.

Negatieve ervaringen komen vooral voor bij de reclassering. Huisartsen scoren goed, ondanks het lage aantal vermeldingen. Dat is bemoedigend.

Voor wat het RIAGG betreft kan gezegd worden dat de ervaringen zowel positief als negatief zijn, en in het midden uitkomen.

Voor de psychologen geldt dat er juist òf een positieve òf een negatieve ervaring is.

Het aantal respondenten per beroepsgroep is zo gering, dat de beoordeling niet beslist representatief hoeft te zijn.
2. Vraag 5, over doorverwijzingen.

De doorverwijzingen zijn over het algemeen als slecht ervaren. Van het totaal aantal vermeldingen over doorverwijzingen is het merendeel negatief (7 van de 11). Deze ervaringen liggen over bijna de hele linie.

Alleen de Schorerstichting slaagde er in iemand tot tevredenheid door te verwijzen.

Van de verwijzingen naar NVSH en Martijn was niet vermeld of dit adequaat gevonden werd, en deze zijn als 'midden'-beoordelingen weergegeven.
3. Vraag 6, over deskundigheid.

De deskundigheid van hulpverleners wordt niet al te hoog ingeschat.

Alleen 2 artsen, 1 psycholoog, 1 psychiater en 1 reclasseringswerk(st)er werden positief beoordeeld.

De reclassering scoort met twee negatieve beoordelingen duidelijk het laagst.

Ook de RIAGG's komen zonder één onverdeeld positieve beoordeling slecht uit de bus.
4. Vraag 7, over de relatiebescherming.

De stelling, dat de hulpverlening relaties zou moeten beschermen, die aan vrijwilligheidscriteria voldoen, wordt breed ondersteund. Slechts één respondent is het er niet mee eens, en signaleert, dat "toestemming krijgen

van hulpverleners" geen juiste weg zou zijn.
De geënqueteerden geven een oplossing aan voor het
probleem, dat de hulpverlening schijnt te hebben met
relaties van pedofielen. Uitgangspunt bij de hulpver-
lening dient de bescherming van vrijwillige relaties
te zijn.

AANBEVELINGEN

- 1. De hulpverlening in het algemeen zou deskundiger moeten worden op het gebied van pedofilie.
Het zou goed zijn als hulpverleners zich meer zouden inwerken op dit gebied.
Dit zou kunnen door zich verder te scholen op het gebied van hulpvragen van pedofielen.
- 2. De doorverwijzing tussen de instellingen zou duidelijk moeten verbeteren.
Daartoe is het zinvol om een netwerk van deskundigen op te bouwen, dat bij die doorverwijzingen ingeschakeld kan worden, hetzij als hulpverlener, hetzij als bemiddelaar. Goede informatiespreiding is daarbij nodig.
- 3. Uitgangspunt van de hulpverlening moet zijn, dat een vrijwillige relatie die een kind en volwassene met elkaar hebben, wordt geaccepteerd.
- 4. Breder en dieper onderzoek naar het functioneren van de hulpverlening is gewenst.

- - - - -

Amsterdam, mei 1990
Wergroep pedofilie
NVSH-Amsterdam
Blauwburgwal 7-9
1015 AS Amsterdam